

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 98/2011

privind soluționarea contestației formulate de

SC X SRL X,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. 10387 din 09.09.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr. X/08.09.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. 10387 din 09.09.2011, cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L.** din localitatea X județul Suceava.

S.C. X S.R.L. contestă Decizia de impunere nr. X/22.08.2011, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X/23.08.2011, **privind suma de X lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL X contestă Decizia de impunere nr. X/22.08.2011, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava sub nr. X/23.08.2011 privind suma de X lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Petenta susține că în mod nelegal organele de inspecție fiscală au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, solicitată la rambursare prin decontul TVA nr. X/23.06.2011.

Contestatoarea susține că a scăzut din gestiune, pe baza procesului verbal de distrugere și a procesului verbal de confiscare vizat de medicul CSV Zonală X, condimente și aditivi alimentari degradați în valoare totală de X lei,

conform art. 128 lit. b din Legea nr. 571/2003, pentru care organul de inspecție fiscală a calculat eronat TVA de 24% (X lei *24%) cu toate că Normele de aplicare prevăd altceva.

Petenta menționează că suma de X lei dedusă din factura nr. X din 06.05.2011, emisă de SC X SRL X, în sumă totală de X lei, din care TVA X lei, achitată cu OP din data de 29.07.2011, aceasta reprezentând lucrări de investiții efectuate la linia tehnologică la fabrica de preparate din carne, iar suma de X lei, dedusă din factura X din 31.05.2011, în valoare totală de X lei, emisă de SC X SRL X, aceasta reprezentând contravaloarea lucrărilor de confecționat și montat porți de fier forjat.

II. Prin Decizia de impunere nr. X din 22.08.2011, înregistrată sub nr. X din 23.08.2011, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, s-a stabilit în sarcina societății suma de X lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, din care petenta contestă suma de X lei.

În urma verificărilor efectuate la S.C. X SRL, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna mai 2011, societatea a omis înregistrarea în evidența contabilă a procesului verbal de distrugere din data de 31.05.2011, întocmit de administratorul societății, în valoare totală de X lei, din care X lei reprezintă condimente și aditivi alimentari.

Organele de control fac precizarea că s-a solicitat notă explicativă administratorului societății care afirmă că bunurile în cauză au fost duse la groapa de gunoi, însă nu a prezentat organelor de control documente legale care să justifice faptul că bunurile au fost efectiv distruse și că nu mai pot intra în circuitul economic, precum și faptul că degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite de asemenea cu documente legale, în conformitate cu prevederile pct. 6, alin. 9 lit. a, b și c din H.G. 44/2004.

Organele de inspecție fiscală au asimilat bunurile distruse în suma de X lei cu o livrare de bunuri, stabilind o taxă pe valoarea adăugată suplimentară aferentă lipsei în gestiune în sumă de X lei, în baza prevederilor O.G. nr. 44/2004 alin. 1 și pct. 46, art. 146 alin 14 lit. a din Legea nr. 571/2003.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de X lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile scăzute din gestiune, în condițiile în care nu face dovada cu documente că acestea au fost efectiv distruse și nu mai pot intra în circuitul economic și că degradarea lor se datorează unor cauze obiective.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna mai 2011, societatea a omis înregistrarea în evidența contabilă a procesului verbal de distrugere din data de 31.05.2011, întocmit de administratorul societății, în valoare totală de X lei, din care X lei reprezintă condimente și aditivi alimentari.

În timpul verificării, s-a solicitat notă explicativă administratorului societății care afirmă că bunurile în cauză au fost duse la groapa de gunoi, însă nu a prezentat organelor de control documente legale care să justifice faptul că bunurile au fost efectiv distruse și că nu mai pot intra în circuitul economic, precum și faptul că degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite de asemenea cu documente legale, în conformitate cu prevederile pct. 6, alin. 9 lit. a, b și c din H.G. 44/2004.

Organele de inspecție fiscală au asimilat bunurile distruse în sumă de X lei cu o livrare de bunuri, stabilind o taxă pe valoarea adăugată suplimentară aferentă lipsei în gestiune în sumă de X lei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 126 și art. 128** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 126

„Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;”

ART. 128

„Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...]

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

[...]

„(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

[...]

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;”

Referitor la aplicarea acestor prevederi, pct. 6 alin. 12 din H.G. nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precizează:

„(12) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie și produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii în cadrul antrepozitului fiscal;

c) se face dovada că bunurile au fost distruse.”

Din textele de lege citate mai sus, rezultă că sunt impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, operațiunile care constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri.

Conform acestor prevederi legale, este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

De asemenea, din textele de lege citate mai sus rezultă că bunurile constatate lipsă din gestiune sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată.

Se reține că nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ unele condiții, respectiv bunurile nu sunt imputabile, degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente și se face dovada că bunurile au fost distruse.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta nu a înregistrat în contabilitate procesul verbal de distrugere din data de 31.05.2011, întocmit de administratorul societății, în valoare totală de X lei, din care X lei reprezintă materii prime (condimente și aditivi alimentari).

Prin nota explicativă dată în timpul controlului, existentă în copie la dosarul cauzei, administratorul societății a declarat că bunurile au fost duse la groapa de gunoi.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că societatea nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documente legale prin care să facă dovada că bunurile în cauză au fost efectiv distruse și că nu mai pot intra în circuitul economic, precum și faptul că degradarea produselor se datorează unor cauze obiective.

Contestatoarea susține că a scăzut din gestiune condimente și aditivi alimentari în sumă de X lei în baza procesului verbal de distrugere și a procesului verbal de confiscare vizat de medicul C.S.V. Zonală X.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a prezentat organelor de inspecție fiscală procesul verbal de distrugere din data de 31.05.2011, semnat de administratorul societății, d-l X și de contabilul societății, d-na X, prin care s-au scăzut din gestiune bunuri în valoare totală de X lei, din care X lei reprezintă condimente și aditivi alimentari, scăderea nefiind înregistrată și în evidența contabilă a societății.

Organele de control au asimilat bunurile în sumă de X lei cu o livrare de bunuri, stabilind o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de X lei, aferentă lipsei în gestiune în sumă de X lei.

Având în vedere faptul că societatea a scăzut din gestiune materii prime în valoare de X lei, fără să facă dovada cu documente că bunurile au fost efectiv distruse și nu mai pot intra în circuitul economic și că degradarea se datorează unor cauze obiective, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au asimilat bunurile în sumă de X lei unei livrări de bunuri, pentru care au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară aferentă în sumă de X lei.

Din cele prezentate mai sus și având în vedere prevederile legale incidente speței, rezultă că în mod legal organele de control au stabilit în sarcina petentei o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de X lei, motiv pentru care urmează a **se respinge contestația privind suma de X lei, ca neîntemeiată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 126 și art. 128 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicat, cu modificările și completările ulterioare, pct. 6 alin. 12 din H.G. nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se:

D E C I D E :

Respingerea contestației formulate de S.C. X S.R.L. X, împotriva Deciziei de impunere nr. X/22.08.2011, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. X/23.08.2011, **privind suma de X lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.

**DIRECTOR EXECUTIV,
X**